Pregaria.cat

Entrada

L’Antropocè

Per MartaF el dj., 20/07/2023 - 09:00

Per mi, el que és més fascinant del judaisme i del cristianisme és que per primer cop l'home i la dona són al centre de la creació. El món que ens descriu la Bíblia se situa en una cruïlla de pobles i cultures, però és revolucionari com se'n desmarca. Per exemple, en les mitologies de l'antiga Mesopotàmia, la humanitat vivia sota el jou de les seves divinitats, sense cap mena d'esperança de deslliurar-se del seu destí de servitud. Però la història canvià quan el Déu judeocristià creà una humanitat lliure i li donà el poder de rebel·lar-se, d'afirmar-se, d'equivocar-se. I és aquí on es produeix el canvi de paradigma: de les religions dominades pels déus en plural a un Déu únic que fa protagonista la humanitat. Per això Jesús havia de ser tan humà com tu i com jo, perquè ho poguéssim entendre.

Però hem aconseguit manipular aquest discurs, fins a tal punt que se'ns fon a les mans com si fos de mantega, víctimes de la nostra fam insaciable per devorar la creació que hem rebut en herència. Durant els últims dos-cents anys, hem deixat una empremta tan negativa en el medi ambient que l'impacte de l'ésser humà sobre la Terra ha inaugurat una nova era geològica: l'Antropocè, on el model de producció d'energia a partir del carbó, del petroli i del gas natural és el causant de l'escalfament global del qual ens lamentem. I sabies que la Terra ja ha sobrepassat la seva capacitat per regenerar els seus recursos naturals? Tanmateix, davant de la situació d'emergència climàtica que la majoria fa veure que no existeix, hi ha esperança. Es tracta de descarbonitzar l'economia i d'apostar per les fonts d'energia renovables i no contaminants, fent un ús responsable i equitatiu dels recursos naturals i prioritzant la sostenibilitat per davant del consumisme i de la barbàrie del sistema econòmic capitalista que ens té instal·lats en una bombolla de confort i d'egoisme.

Perquè... hem de permetre que l'Antropocè culmini les nostres ànsies de dominar-ho tot, i que passi per sobre del respecte i de l'amor que hem oblidat envers la nostra Casa Comuna? L'Antropocè és molt més que una era geològica: és una finestra a la reflexió sobre la nostra missió en aquest món i com hem convertit el regal de la Terra en una metzina amb la qual hem jugat fins que ens hi hem acabat enverinant. Per això, la meva pregària d'aquesta setmana és un prec a la humanitat, un crit d'auxili que ens hauria de ressonar com un tambor dins dels nostres cors adormits.